

Uit andere bladen

De Wulp, periodieke informatie van de Vereniging voor Vogelbescherming, 's-Gravenhage.

In "Birds", het orgaan van de Royal Society for the Protection of Birds, werd gelezen:

DOOD op een eiland

Zeven miljoen vogels vinden elk jaar de dood op het eiland Cyprus. Zonder onderscheid worden de vogels met katapults en geweren afgemaakt. Miljoenen worden er op lijnstokken gevangen. Cyprus, dat in het uiterste Oosten van de Middellandse Zee is gelegen, is een rustplaats voor miljoenen vogels uit Europa en Azië gedurende de trek naar en van hun broedplaatsen. Helaas blijkt het een triest einde van hun omzwermingen te zijn. Van het enorme aantal slachtoffers, dat ongeveer 101 soorten omvat, bestaat meer dan de helft uit Braamsluipers, Zwartkoppen en Tjiftjafs.

Er valt nog heel wat te doen op het gebied van vogelbescherming!

Vogeljaar, jrg. 17, nr. 6.

Triest

Even een kort inzicht van nu en vroeger, wat onze ooievaars betreft. Uit een tabel een paar gegevens:

Geboorte van ooievaars per provincie.

<u>Groningen</u>	<u>Friesland</u>	<u>Drente</u>	<u>Overijssel</u>	<u>Gelderland</u>	<u>Utrecht</u>
1939 - 98	1939 - 168	1939 - 185	1939 - 85	1939 - 99	1939 - 29
1969 - geen	1939 - 3	1969 - 5	1939 - 3	1939 - 2	1969 - geen
<u>N-Holland</u>	<u>Z.Holland</u>	<u>Zeeland</u>	<u>N.Brabant</u>	<u>Limburg</u>	
1939 - 6	1939 - 64	1939 - geen	1939 - 89	1939 - geen	
1939 - geen	1939 - 10	1939 - geen	1969 - 8	1939 - geen	

Totaal aantal jongen in 1939 - 823, in 1969..... 31 !!!

Aantal door paren bewoonde nesten in 1939 - 316, in 1969..... 19 !!!

Trefpunt, uitgave Min. van C.R.M.

Op een los uitgescheurd blad lees ik nog het volgende:

"Nederland heeft de paradoxale eer het dichtstbevolkte mensenland en het dichtstbevolkte winterganzenland te zijn. In ons land verblijven tegenwoordig ongeveer honderduizend ganzen. Waar komen deze vogels vandaan? Uit Noordwest-Siberië, Noord Rusland, Noord Scandinavië, Nova Zembla en Spitsbergen. Nergens anders komen zulke concentraties voor als thans in Nederland. Het is hun laatst mogelijke wijkplaats. We zijn voor het behoud daarvan ook aan andere landen verantwoordelijk. Ganzen zijn Europese vogels, met een fantasievol verleden.

Van de Brandganzen overwintert hier meer dan de helft van de wereldpopulatie, nl. 20-25.000 vogels. Ze doen dit juist in de polders rond de Lauwerzee. Wat daar gebeurt, het grootse waterstaatkundige werk, kan met goed samenspel behouden blijven en zonder dit samenspel dodelijk zijn: voor het voortbestaan van meer dan de helft van alle brandganzen op de wereld.

Tot de ganzen die hier overwinteren behoren ook minstens 60.000 kolganzen uit het gehele westelijke deel van Eurazië."

Aldus prof. Voous.

Misschien wéér eens reden, de nadruk te leggen op de ganzenvangsten in het noorden van ons land, wat voor een vogelland als het onze dan toch maar een kwalijk zaak is.

De Pieper, vogelwerkgroep N.H. Noorderkwartier, 9e jrg, no. 5.

Koos Jonker schrijft over "kletsende" koeten. Voor wie het dus nog niet wist:

"Op een mooie dag in mei hoorde ik aan de oever van een vaart steeds "kletsen". Een geluid, dat eerst niet thuis was te brengen. Het leek op vissen, die uit het water opsprongen, maar daarvoor was het te regelmatig. Het bleek tenslotte een meerkoet te zijn naast het nest, die op een natte steen voortdurend een poot liet neerkletsen, wat een tamelijk verdragend geluid veroorzaakte. Als je dat een keer gehoord heb, ga je onwillekeurig denken dat die koet jeuk aan zijn poot had. Later bleek, en dat kostte heel wat uurtjes, dat dit gedrag bij de balts behoort. De eerste keer was het een steen, die toevallig "bij de poot" was. Aanvankelijk leek het, dat alleen de linkerpoot hiervoor gebruikt werd. Later heb ik koeten gezien, die links en rechts "kletsten".

Het zijn ongeveer vijf klappen achter elkaar, dan even rust en vervolgens weer vijf klappen. Tot nu toe heb ik het alleen het mannetje zien doen, wat overigens pas is vast te stellen, als de koet zo vriendelijk is ook geluid te maken. Het geluid van het mannetje is de hoge "piek" en van het wijfje de harde "kleuw".

Het Vogeljaar, aug. 1970

Casarca's in de duinen van Noordwijk. De heer A. Cramer schrijft, dat bij inventarisatie vorig jaar op 29 maart 1969 twee vliegende casarca's werden waargenomen. Nadien werden ze regelmatig gezien, zowel vliegend als pleisterend. Het bleek een paar te zijn. Vrij schuw en tot 30-50 m te benaderen. Goed kenmerk bleek de dunne zwarte ring om de hals bij het mannetje. Ook de zeer lichte kop van het vrouwtje werd waargenomen. Aanvankelijk werd aan ontsnapte vogels gedacht. Begin mei werden de meldingen minder en er kwamen tenslotte berichten, dat men alleen het mannetje nog maar zag. Tot men op 31 mei 1969 opeens beide vogels ontmoette, met zeven jonge casarca-eendjes achter zich aan, op een rijwielpad in de duinen!

tH.